

Μεγαλομάρτυρες Σέργιος και Βάκχος (7 Οκτωβρίου)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Πρωτ. π. Γεωργίου Παπαβαρνάβα

Οι άγιοι Σέργιος και Βάκχος ήσαν στρατιώτες τού ρωμαϊκού στρατού και υπηρετούσαν στίς στρατιωτικές τάξεις τού αυτοκράτορα Μαξιμιανού. Διακρίνονταν γιά τήν σύνεση και τήν σωφροσύνη τους, καθώς και γιά τήν ανδρεία τους στά πεδία τών μαχών, γεγονός τό οποίο παρακίνησε τόν αυτοκράτορα νά τούς απονεύμη μεγάλα στρατιωτικά αξιώματα. Αλλά ο θαυμασμός και η συμπάθεια τού αυτοκράτορα γιά τούς δύο νέους μετατράπηκε σέ προβληματισμό στήν αρχή και σέ μίσος στήν συνέχεια, όταν πληροφορήθηκε ότι είναι Χριστιανοί. Γι' αυτό και διέταξε νά οργανωθούν ειδωλολατρικές τελετές και θυσίες και τούς κάλεσε νά

παραστούν. Όταν εκείνοι αρνήθηκαν να τό κάνουν και ομολόγησαν τήν πίστη τους στόν Χριστό μέ παρρησία και θάρρος, τότε ο Μαξιμιανός εξοργισμένος διέταξε να τούς αφαιρέσουν τά διάσημα τών αξιωμάτων τους και να τούς διαπομπεύσουν. Οι στρατιώτες αφού τούς ενέπαιξαν και τούς διαπόμπευσαν, στήν συνέχεια τούς έστειλαν σέ έναν σκληρό Δούκα τής Ανατολής, τόν Αντίοχο, ο οποίος μέ πρωτοφανή αγριότητα μαστίγωσε μέχρι θανάτου τόν Βάκχο. Τόν Σέργιο, όμως, τόν μεταχειρίστηκε μέ διαφορετικό τρόπο, ίσως επειδή θυμήθηκε ότι κάποτε τόν ευεργέτησε. Κατ' αρχάς τού πρότεινε να αρνηθή τόν Χριστό και να τού χαρίση τήν ζωή, αλλά επειδή εκείνος έμεινε σταθερός στήν πίστη του, διέταξε και τόν αποκεφάλισαν. [\(περισσότερα...\)](#)